

हेमचन्द्रः ।

अयं श्वेताम्बरजैनाचार्यश्रीहेमचन्द्रः कदा कतमं भूमिमण्डलं मण्डयामासेति जिज्ञासायामनेकग्रन्थपर्यालोचने प्रवृत्ते Dr. P. Peterson महाशयानां Fifth Report पुस्तके—

‘तत्पट्टपूर्वाद्रिसहस्ररश्मिः सोमप्रभाचार्य इति प्रसिद्धः ।

श्रीहेमसूरेश्च कुमारपालदेवस्य चेदं न्यगदच्चरित्रम् ॥’

इति सोमप्रभाचार्यविरचितहेमकुमारचरित्रकाव्यतः,

‘स्तुमस्त्रिसंध्यं प्रभुहेमसूरेरनन्यतुल्यामुपदेशशक्तिम् ।

अतीन्द्रियज्ञानविवर्जितोऽपि यः क्षोणिभर्तुर्व्यधित प्रबोधम् ॥

सत्त्वानुकम्पा न महीभुजां स्यादित्येष क्लृप्तो वितंथः प्रवादः ।

जिनेन्द्रधर्मं प्रतिपद्य येन श्लाघ्यः स केषां न कुमारपालः ॥

इति सोमप्रभकथिते कुमारनृपहेमचन्द्रसंवादे । जिनधर्मप्रतिबोधे प्रस्तावः पञ्चमः प्रोक्तः ॥’

इति सोमप्रभविरचितकुमारपालप्रतिबोधकाव्यतः,

‘शिष्यो जम्बुमहामुनेः प्रभव इत्यासीदमुष्यापि च श्रीशर्यंभव इत्यमुष्य च यशोभद्राभिधानो मुनिः ।

संभूतो मुनिभद्रबाहुरिवै... द्वौ तस्य शिष्योत्तमौ संभूतस्य च पादपद्ममधुलिङ्गश्रीस्थूलभद्राह्वयः ॥

वंशक्रमागतचतुर्दशपूर्वरत्नकोशस्य तस्य दशपूर्वधरो महर्षिः ।

नाम्ना महागिरिरिति स्थिरतागिरीन्द्रो ज्येष्ठान्तिषत्समजनिष्ट विशिष्टलब्धिः ॥

शिष्योऽन्यो दशपूर्वभृन्मुनिवृषो नाम्ना मुहस्तीत्यरुद् यत्पादाम्बुजसेवनात्समुदिते राज्ये प्रबोधधिकाः ।

चक्रे संप्रतिपार्थिवः प्रतिपुरग्रामाकरं भारतेऽस्मिन्नर्थे जिनचैत्यमण्डितमिलापृष्ठं समन्तादपि ॥

अजनि सुस्थित-सुप्रतिबुद्ध इत्यभिधयार्यमुहस्तिमहामुनेः ।

शमधनो दशपूर्वधरान्तिषद्भवमहातरुभञ्जनकुञ्जरः ॥

महर्षिसंसेवितपादसंनिधेः प्रचारभागालवणोदसागरम् ।

महान्गणः कोटिक इत्यभूत्ततो गङ्गाप्रवाहो हिमवद्गिरेरिव ॥

तस्मिन्गणे कतिपयेष्वपि यातवत्सु साधूत्तमेषु चरमो दशपूर्वधारी ।

उद्दामतुम्बवनपत्तनवज्रशाखावज्रं महामुनिरजायत वज्रसूरिः ॥

दुर्भिक्षे समुपस्थिते प्रलयवद्भीमत्वभाज्यन्यदा भीतं न्यस्य महर्षिसंघमभितो विद्यावदातः पटे ।

योऽभ्युद्धृत्य कराम्बुजेन नभसा पुर्यामनैषीन्महा पुर्यां मङ्गु सुभिक्षधामनि तपोधामामसीमां निधिः ॥

तस्माद्ब्रह्माभिधा शाखाभूत्कोटिकगणद्रुमे । उच्चनागरिकामुख्यशाखात्रितयगोचरा ॥

तस्यां च वज्रशाखायां निलीनमुनिषट्पदः । पुष्पगुच्छायतो गच्छश्चन्द्र इत्याख्ययाभवत् ॥

१. अस्य जिनधर्मप्रतिबोधकाव्यस्य निर्माणसमयस्तु—‘शशिलजलधिसूर्यवर्षे शुचिमासे रविदिने सिताष्टम्याम् । जिनधर्म-प्रतिबोधः क्लृप्तोऽयं गुर्जरेन्द्रपुरे ॥’ इति वदता ग्रन्थकत्रैव १२४१ (A. D. 1184) विक्रमसंवत्सरात्मक उक्तः. २. ‘इति च’ इति भवेत्. ३. सुस्थितः, सुप्रतिबुद्धः, इति मुनिद्वयम्.